

faglige uddannelser. Udvalget ønsker i denne forbindelse at understrege, at højere forberedelseseksamen i videst muligt omfang bør være en almen eksamen.

Udvalget havde gerne set, at det allerede nu kunne fastsættes, hvilke andre uddannelser højere forberedelseseksamen kan give adgang til, men efter samrådene med undervisningsministeren erkender man, at der endnu ikke kan tages endelig stilling hertil. På den anden side anser man det af hensyn til adgangen til læreruddannelsen for nødvendigt, at den nye adgangsvej til denne etableres snarest, således at man hverken skal fortsætte med den nuværende optagelsesprøve eller i en overgangsperiode kun optage studenter. Man ønsker imidlertid at fremhæve, at jo flere uddannelser højere forberedelseseksamen giver adgang til, desto større betydning vil dette nye led i uddannelsessystemet få.

Udvalget har specielt drøftet spørgsmålet om, på hvilke måder højere forberedelseseksamen kan danne basis for adgang til studier ved universiteterne og de andre højere læreanstalter. Da spørgsmålet om betingelserne for adgang til de omhandlede studier for tiden behandles i planlægningsrådet for de højere uddannelser og kræver indgående overvejelser, finder man det ikke rigtigt at foregribe rådets overvejelser. Der kan næppe heller tages stilling til spørgsmålet, før det nærmere indhold og omfang af højere forberedelseseksamen er blevet fastsat ved ministeriel bekendtgørelse. Samtidig må man allerede ved udformningen af bestemmelserne i videst muligt omfang sigte mod at gøre eksamen velegnet som grundlag for en række videregående uddannelser. Ministeren har over for udvalget tilkendegivet, at han vil gøre det studieplansudvalg, der vil få til opgave at udarbejde forslag til nærmere bestemmelser om højere forberedelseseksamen, opmærksom på disse forhold, og har i øvrigt oplyst, at på områder, hvor det ikke måtte vise sig muligt at gøre højere forberedelseseksamen direkte adgangsgivende, er der mulighed for administrativt at fastsætte bestemmelser om de fornødne tillægsprøver.

Ministeren har i øvrigt over for udvalget oplyst, at han er indstillet på, at også det

her nævnte studieplansudvalg skal være et ganske snævert udvalg med adgang til at forhandle med andre sagkyndige og fagudvalg m. m. på de forskellige områder. Udvalget støtter den af ministeren påtænkte fremgangsmåde.

Udvalget har anmodet ministeren om at overveje, om der ikke bør fastsættes en mindstealder som betingelse for at indstille sig til højere forberedelseseksamen. Ministeren har erklæret sig enig i, at der i loven bør fastsættes en bestemmelse herom, således at indstilling til højere forberedelseseksamen normalt vil være betinget af, at den pågældende er fyldt 18 år inden den 1. februar i det år, hvori han ønsker at indstille sig til eksamen.

Undervisningsministeren har stillet nedenstående ændringsforslag, om hvilke der henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller *udvalget* lovforslaget til *vedtagelse* med de af undervisningsministeren foreslåede ændringer.

Ændringsforslag

til

I. forslag til lov om uddannelse af lærere til folkeskolen.

Af *undervisningsministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

Til § 2.

1) Efter 1. punktum indføjes som nyt 2. punktum: „Undervisningsministeren kan bestemme, at uddannelse erhvervet andre steder kan indgå i læreruddannelsen efter nærmere regler.“

2. punktum ændres til et nyt stk. 2.

Til § 3.

2) I stk. 2 udgår ordet „og“ mellem „censorerne“ og „ved“.

Til § 4.

3) I stk. 2 ændres „15 medlemmer“ til: „16 medlemmer“ og „1 af Lærerstuderendes Landsråd“ til: „2 af Lærerstuderendes Landsråd“.

I stk. 3, 2. punktum, ændres „Det“ til: „De“ og „medlem“ til: „medlemmer“.